

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

Delegatura w Lublinie

LLU.410.022.01.2020

**Pan
Ryszard Montusiewicz
Dyrektor
Telewizji Polskiej S.A.
Oddział Terenowy w Lublinie**

ul. Henryka Raabego 2
20-030 Lublin

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Kontrola nr P/20/022 *Gospodarka majątkowa i finansowa Telewizji Polskiej S.A.*

I. Dane identyfikacyjne

Jednostka kontrolowana	Telewizja Polska S.A. Oddział Terenowy w Lublinie, ul. Henryka Raabego 2, 20-030 Lublin (dalej: <i>Oddział</i> lub <i>OTVL</i>)
Kierownik jednostki kontrolowanej	Ryszard Montusiewicz, Dyrektor od 4 marca 2016 r. W okresie objętym kontrolą funkcję kierownika jednostki poprzednio pełnił Tomasz Rakowski, Dyrektor od 17 grudnia 2012 r. do 3 marca 2016 r.
Zakres przedmiotowy kontroli	1. Gospodarowanie majątkiem Oddziału Terenowego TVP S.A., w tym aktywami rzeczowymi. 2. Rozporządzanie środkami finansowymi Oddziału Terenowego TVP S.A.
Okres objęty kontrolą	Lata 2014-2020.
Podstawa prawna podjęcia kontroli	Art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli ¹
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Lublinie
Kontrolerzy	1. Katarzyna Typiak, doradca ekonomiczny, upoważnienie do kontroli nr LLU/139/2020 z 2 października 2020 r. 2. Wojciech Szukała, główny specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr LLU/140/2020 z 2 października 2020 r. <p style="text-align: right;">(akta kontroli tom I str. 1-6)</p>

II. Ocena ogólna² kontrolowanej działalności

OCENA OGÓLNA

W ocenie Najwyższej Izby Kontroli Oddział prawidłowo gospodarował majątkiem w ramach realizacji zadań inwestycyjnych, podejmował również skuteczne działania ukierunkowane na pozyskanie dodatkowych przychodów z tytułu wynajęcia wolnych pomieszczeń. W okresie objętym kontrolą nastąpiła poprawa sytuacji finansowej Oddziału, przychody wzrosły o ponad [...]*, koszty o niespełna [...]*, a od 2017 r. Oddział osiąga dodatni wynik finansowy. OTVL właściwie gospodarował zasobami własnymi, realizując produkcje audycji, których liczba w latach 2014-2019 zwiększyła się o 22,6%. Gospodarka finansowa Oddziału prowadzona była w sposób celowy, a objęte badaniem zakupy i dostawy uzasadnione były rzeczywistymi potrzebami OTVL i dokonane zostały zgodnie z ustawą z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych³.

W toku kontroli stwierdzono nieprawidłowości polegające na niewykonaniu niektórych wymaganych przez art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane⁴ kontroli okresowych obiektów budowlanych pozostających w dyspozycji Oddziału, a także uchybienia w prowadzeniu ksiąg obiektów budowlanych. Brak szczegółowych wewnętrznych zasad rozliczania kosztów eksploatacji samochodów służbowych, przy występujących jednocześnie błędach w prowadzonej dokumentacji, utrudniał sprawowanie odpowiedniego bieżącego nadzoru i dokonywanie oceny prawidłowości rozliczeń zużycia paliwa. Stwierdzono też przypadki nieprzestrzegania wewnętrznych regulacji, tj. zakupu środka trwałego

¹ Dz. U. z 2020 r. poz. 1200, dalej: *ustawa o NIK*.

² Najwyższa Izba Kontroli formułuje ocenę ogólną jako ocenę pozytywną, ocenę negatywną albo ocenę w formie opisowej.

³ Dz.U. z 2019 r. poz. 1843, dalej: *Pzp*.

⁴ Dz. U. z 2020 r., poz. 1333, ze zm., dalej: *ustawa Prawo budowlane*.

o wartości przekraczającej równowartość 50 tys. euro bez uzyskania zgody Walnego Zgromadzenia TVP S.A. oraz niesporządzenia protokołów kolaudacji / odbioru redakcyjnego audycji, a także rozpoczęcia realizacji jednej umowy przed uzyskaniem zgody Prezesa Zarządu Spółki TVP S.A. na jej zawarcie.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego oraz oceny cząstkowej⁵ kontrolowanej działalności

OBSZAR

1. Gospodarowanie majątkiem oddziału terenowego TVP S.A., w tym aktywami rzeczowymi

Opis stanu faktycznego

1.1. Wartość netto rzeczowych aktywów trwałych, jakimi Oddział dysponował w okresie objętym kontrolą, wynosiła na koniec: 2014 r. – 10 748,3 tys. zł, 2015 r. – 10 325,9 tys. zł, 2016 r. – 9 586,2 tys. zł, 2017 r. – 9 335,1 tys. zł, 2018 r. – 10 934,2 tys. zł, 2019 r. – 11 045,8 tys. zł, I półrocza 2020 r. – [...]*. Wartość tych aktywów na dzień [...]* była zatem [...]* wartości według stanu na dzień [...]*. W tym czasie o [...]* wartość aktywów sklasyfikowanych w kategorii *budynki, lokale, prawa do lokali i obiekty inżynierii lądowej i wodnej* (z 9 080,4 tys. zł do [...]*), a o [...]* wartość prawa użytkowania wieczystego gruntu działki, na której mieściła się siedziba Oddziału (z 166,8 tys. zł do [...]*). Wartość netto posiadanych środków transportowych początkowo wykazywała tendencję malejącą, zmniejszając się z 168,5 tys. zł na dzień 31 grudnia 2014 r. do 93,0 tys. zł na 31 grudnia 2017 r., [...]* według stanu na dzień 30 czerwca 2020 r. W poszczególnych latach wartość środków trwałych mieściła się w przedziale od [...]* natomiast wartość netto urządzeń technicznych i maszyn (z 1 080,1 tys. zł na koniec 2014 r. do [...]* na koniec I półrocza 2020 r.).

Według stanu na dzień 30 czerwca 2020 r. Oddział posiadał 2 349 urządzeń technicznych i maszyn, których łączna wartość początkowa 37 876,9 tys. zł została w [...]* umorzona w wyniku odpisów amortyzacyjnych. Aktywa te obejmowały środki trwałe ujęte według Klasyfikacji Środków Trwałych⁶ w grupach: „3 Kotle i maszyny energetyczne” – pięć środków trwałych o łącznej wartości początkowej 301,0 tys. zł (ich wartość netto na 30 czerwca 2020 r. wynosiła [...]*), „4 Maszyny, urządzenia i aparaty ogólnego stosowania – 577 o łącznej wartości odpowiednio 3 014,4 tys. zł [...]*, „5 Maszyny, urządzenia i aparaty specjalistyczne” – 316 o wartości 3 068,6 tys. zł [...]* oraz „6 Urządzenia techniczne” – 1 451 o wartości 31 492,9 tys. zł [...]*. Do urządzeń i maszyn o największej wartości początkowej należały: zespół montażu cyfrowego AVID z 2000 r. (wartość początkowa 1 312,9 tys. zł, wartość netto 0 zł), studyjna instalacja technologiczna z 2000 r. (wartość początkowa 1 142,4 tys. zł, wartość netto 0 zł) oraz mikser wizji DVS-7250 z 2001 r. (odpowiednio: 741,8 tys. zł i 0 zł). Spośród sprzętu, który do 30 czerwca 2020 r. nie został całkowicie zamortyzowany⁷, [...]*⁸.

(akta kontroli tom II str. 34-35, 69-71)

1.2. Plany inwestycyjne Oddziału na lata 2014-2016 nie obejmowały zadań inwestycyjnych. W planie na 2014 r. przewidziano jedynie zakupy uzupełniające dwóch urządzeń o łącznej wartości 243,0 tys. zł (po aktualizacji planu – cztery pozycje o wartości 280,5 tys. zł). W planie na 2015 r. ujęto zakupy uzupełniające

⁵ Oceny cząstkowe to oceny działalności w poszczególnych obszarach badań kontrolnych. Ocena cząstkowa może być sformułowana jako ocena pozytywna, ocena negatywna albo ocena w formie opisowej.

⁶ Określonej rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 3 października 2016 r. w sprawie Klasyfikacji Środków Trwałych (KST) (Dz. U. z 2016 r. poz. 1864).

⁷ [...]*

⁸ [...]*

sprzętu i urządzeń – cztery pozycje o wartości 235,5 tys. zł (po dokonanej aktualizacji plan przewidywał dodatkowo zakup agregatu wody lodowej o wartości 185,0 tys. zł). W planie na 2016 r. zakupy uzupełniające obejmowały pięć pozycji dotyczących sprzętu o wartości 379,6 tys. zł (po aktualizacji przeprowadzonej w listopadzie 2016 r. plan objął łącznie siedem pozycji, przy czym trzy o wartości 197,0 tys. zł miały zostać zrealizowane w 2016 r., a pozostałe o wartości 254,6 tys. zł – w kolejnym roku).

W planie inwestycyjnym na 2017 r. przewidziano trzy nowe zadania inwestycyjne: *Modernizację systemu sygnalizacji pożaru* o wartości 215,0 tys. zł z zaplanowanym terminem realizacji w tym roku (faktycznie poniesione koszty wyniosły 193,6 tys. zł), a także *Modernizację instalacji oświetleniowej w Budynku Zespołu Studiów TV* o wartości 520 tys. zł i *Modernizację systemu kontroli dostępu* o wartości 57 tys. zł – których realizację przewidziano w 2018 r. Wartość zakupów uzupełniających zaplanowanych na 2017 r. (urządzeń i sprzętu) obejmowała pięć pozycji o wartości 374,6 tys. zł.

W planie inwestycyjnym na 2018 r. (po zmianach) przewidziano realizację dwóch zadań jednorocznych: *Modernizacji instalacji oświetleniowej w Budynku Zespołu Studiów TV* o wartości 520 tys. zł i *Modernizacji systemu kontroli dostępu* o wartości 57 tys. zł. W przypadku obu zadań wyłoniono wykonawców, przy czym z przyczyn leżących po stronie wykonawcy odstąpiono od umowy na realizację pierwszego zadania (ponowne postępowanie, przeprowadzone w 2019 r. i zakończone wyłonieniem nowego wykonawcy, doprowadziło do wykonania przedmiotu umowy). Koszty poniesione na drugie zadanie wyniosły 56,8 tys. zł. Plan obejmował również dwie nowe pozycje wieloletnie: [...]*, które miały być zrealizowane w 2019 r. Wartość zakupów uzupełniających zaplanowanych na 2018 r. po aktualizacji wynosiła 3 456,6 tys. zł (23 pozycje dotyczące urządzeń, sprzętu, oprogramowania).

Plan inwestycyjny na 2019 r. przewidywał realizację w tym roku jednego zadania pt. *Modernizacja instalacji oświetleniowej w Budynku Zespołu Studiów TV* o wartości 520 tys. zł. Koszty poniesione na to zadanie wyniosły 441,6 tys. zł. Przesunięto termin realizacji dwóch dotychczasowych zadań wieloletnich [...]* z 2019 r. na 2020 r., zaplanowano jednocześnie realizację sześciu innych zadań w latach 2020-2021 (największe wartościowo obejmowały: [...]*. Wartość zakupów uzupełniających zaplanowanych na 2019 r. (cztery pozycje dotyczące urządzeń i sprzętu) wynosiła 223,5 tys. zł.

Plan inwestycyjny na 2020 r. zakładał realizację w 2020 r. dwóch nowych zadań: [...]*, a także *Modernizacji węzła cieplnego* o wartości 80 tys. zł – poniesione koszty wyniosły 80,0 tys. zł. Zaplanowano też częściową realizację zadania [...]* (na poziomie 300 tys. zł, [...]*) – poniesione koszty wyniosły 295,4 tys. zł. Ponownie przesunięto terminy realizacji wcześniej planowanych zadań wieloletnich [...]* na lata 2021-2022. Wartość zakupów uzupełniających zaplanowanych na 2020 r. (sześć pozycji dotyczących urządzeń, sprzętu i środka transportu) wynosiła 780,0 tys. zł, zaplanowano jednocześnie jeden zakup na 2021 r. [...]*

(akta kontroli tom III str. 183-245)

Analiza czterech zadań inwestycyjnych na łączną kwotę 865,0 tys. zł⁹ wykazała, że wyboru wykonawców dokonano zgodnie z przepisami Pzp oraz procedurami wewnętrznymi określonymi w Zasadach udzielania zamówień publicznych oraz

⁹ Modernizacja systemu sygnalizacji pożaru o wartości umownej 193,6 tys. zł, realizowana w 2017 r.; Modernizacja instalacji oświetleniowej w Budynku Zespołu Studiów TV o wartości umownej 441,6 tys. zł, realizowana w 2019 r.; Modernizacja węzła cieplnego tryfunkcyjnego mieszczącego się w budynku OTVL o wartości umownej 80,0 tys. zł, realizowana w 2020 r.; Zakup kranu kamerowego o wartości umownej 149,8 tys. zł, realizowany w 2020 r.

niektórych procesów zakupowych w TVP S.A., stanowiących załącznik do uchwały nr 412/2013 Zarządu Spółki TVP S.A. z 6 sierpnia 2013 r., ze zm. (dalej: *Zasady uzp*). Koszt zadań nie przekraczał wielkości ujętych w planach inwestycji. W ewidencji księgowej ujęto zwiększenia wartości budynków lub urządzeń technicznych budynków, wynikające ze zrealizowania inwestycji. Zadania nie wymagały uzyskania pozwoleń na budowę. Dyrektor Oddziału wyjaśnił, że Oddział nie zawierał umów na sprawowanie nadzoru inwestorskiego, zaś nadzór nad prawidłowością przebiegu zadań inwestycyjnych był sprawowany przez trzech pracowników Oddziału. Nadzór miał charakter bieżący, nie zakładano dzienników budowy lub innej dokumentacji dotyczącej przebiegu inwestycji. Zadania nie były kontrolowane przez podmioty zewnętrzne.

(akta kontroli tom I str. 16-27, 62-67, 107-125, tom II str. 29-30, tom III str. 180-183, 215-219, 231-239, 246-315)

1.3. W okresie objętym kontrolą Oddział posiadał w użytkowaniu wieczystym działkę o powierzchni 4 914 m², na której posadowione były: zespół dwóch budynków o powierzchniach użytkowych¹⁰ 6 400 m² i 611,5 m², a także jeden budynek o powierzchni 1 105,57 m². Budynki były wykorzystywane na potrzeby siedziby Oddziału, który był zarządcą nieruchomości. Oddział prowadził dwie książki obiektów budowlanych.

W książce założonej dla „Budynku Zespołu Studiów TV” ujęto wpisy dotyczące zespołu dwóch budynków – części „II i” o powierzchni użytkowej 6 400 m² oraz części „III i” o powierzchni 611,5 m². Książka została założona 30 października 1998 r., dwa dni po wydaniu pozwolenia na użytkowanie obiektu. Podano w niej ww. powierzchnie użytkowe budynków, które różniły się od tych wynikających z ewidencji geodezyjnej gruntów i budynków oraz z wpisu do księgi wieczystej¹¹. Dyrektor Oddziału wyjaśnił, że różnice w powierzchniach nieruchomości wynikały najprawdopodobniej z pomyłek popełnionych w książce obiektu budowlanego. Dyrektor wyjaśnił również, że wprawdzie wynikająca z książki obiektu budowlanego łączna powierzchnia zabudowy części „II i” oraz „III i” wynosiła 2 016,5 m², jednak Oddział traktował zawsze obie ww. części zespołu jako dwa odrębne obiekty: Budynek Zaplecza Technicznego oraz Budynek Zespołu Studiów. Oddzielone są one bowiem szczeliną dylatacyjną, posiadają odrębne ściany, fundamenty i konstrukcje, dachy posiadają oddzielne konstrukcje i poziomy. Dla ułatwienia budynki te zostały objęte jedną książką, ponieważ podlegają tym samym przeglądom w tym samym czasie. Z uwagi jednak na fakt, że każdy z budynków ma powierzchnię zabudowy mniejszą niż 2 000 m², przeglądy okresowe kominów odbywały się raz do roku, z częstotliwością określoną w art. 62 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo budowlane. Nie stosowano zatem przepisu art. 62 ust. 1 pkt 3 tej ustawy, zakładającego przeprowadzanie w takich budynkach kontroli okresowych dwa razy do roku, z obowiązkowym pisemnym zawiadomieniem organu nadzoru budowlanego o przeprowadzonej kontroli.

W drugiej książce, założonej w 2003 r. dla „Budynku Transmisji i Energetyki”, ujęto obiekt o powierzchni 1 105,57 m². Książka nie zawierała kompletnych informacji, gdyż nie posiadała wypełnionych rubryk dotyczących m.in.: rodzaju obiektu, roku zakończenia budowy, danych o protokole odbioru obiektu i wydanym pozwoleniu na użytkowanie (według danych ewidencji geodezyjnej budynek powstał w 1994 r.).

(akta kontroli tom II str. 36-41, 296-298, 301-388)

¹⁰ Dane według książek obiektów budowlanych.

¹¹ Według wypisu z ewidencji geodezyjnej na działce posadowione były dwa budynki: jeden o powierzchni 6 170,80 m², wybudowany w 1994 r., drugi o powierzchni 852,45 m², wybudowany w 1988 r. i poddany modernizacji w 1998 r. Łączna powierzchnia użytkowa tych budynków wynosiła 7 023,25 m² i była o 11,75 m² większa od wskazanej w książkach obiektów budowlanych.

Książki obiektów budowlanych zostały założone w 1998 r. i 2003 r., już po przekazaniu obiektów budowlanych do użytkowania, podczas gdy przepisy § 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 października 1998 r. w sprawie książki obiektu budowlanego¹² oraz § 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie książki obiektu budowlanego¹³ wymagały ich założenia w dniu przekazania obiektów budowlanych do użytkowania¹⁴. Obie książki prowadzono według wzoru określonego rozporządzeniem z 29 października 1998 r., przy czym w przypadku książki „Budynku Zespołu Studiów TV” było to działaniem prawidłowym, zaś w drugim przypadku należało stosować wzór określony rozporządzeniem z 3 lipca 2003 r.

Strony książek były ponumerowane oraz zabezpieczone w sposób chroniący przed ich usunięciem lub wymianą. Odnotowano w nich fakt przeprowadzenia corocznych kontroli przewodów kominowych przez uprawnioną osobę, brak było natomiast informacji o kontroli instalacji elektrycznych w lipcu 2017 r. w zakresie ochrony przeciwpożarowej, rezystancji izolacji oraz rezystancji uziemienia ochronnego (czynności przeprowadzone zgodnie z art. 62 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo budowlane z częstotliwością co najmniej raz na 5 lat).

Obowiązki wymienione w przepisach art. 61-65 ustawy Prawo budowlane, związane z utrzymaniem obiektów budowlanych i prowadzeniem odpowiedniej dokumentacji, ciążą – zgodnie z treścią przywołanych przepisów – na właścicielu lub zarządcy danego obiektu budowlanego. Dyrektor Oddziału wyjaśnił, że według jego wiedzy nie było podziału zadań i odpowiedzialności pomiędzy właścicielem (TVP S.A. w Warszawie) a zarządcą obiektów budowlanych (Oddziałem). Oddział odpowiada za utrzymanie nieruchomości w należytym stanie technicznym i prowadzenie książek obiektów budowlanych oraz za wykonywanie wymaganych okresowych przeglądów.

(akta kontroli tom II str. 296-298, 301-302, 317-348)

1.4. W okresie objętym kontrolą Oddział wynajmował majątek nieruchomy podmiotom zewnętrznym w oparciu o 342 umowy (w tym 12 zawartych przed 2014 r.); nie zawierano umów dzierżawy nieruchomości. Według stanu na koniec 2014 r. liczba obowiązujących umów wynosiła 52, zaś na koniec: 2015 r. – 55, 2016 r. – 61, 2017 r. – 58, 2018 r. – 62, 2019 r. – 53, a na dzień 30 czerwca 2020 r. – 53. Większość umów dotyczyła pomieszczeń wynajętych na rzecz współpracowników. Przedmiotem 312 z wszystkich 342 umów (tj. 91,2%) był najem pomieszczeń biurowych (w 276 przypadkach, tj. 80,7% wszystkich umów, powierzchnia nie przekraczała 10 m², a w 202 – dwóch m²). Spośród 30 pozostałych umów najmu: osiem dotyczyło pomieszczeń przeznaczonych pod działalność gastronomiczną (prowadzenie barku), osiem – pomieszczeń magazynowych, pięć – wynajmu studia (okres obowiązywania umów wynosił od kilku do 20 dni), trzy – udostępnienia powierzchni do ustawienia automatu do sprzedaży napojów, jedna – wynajmu sali konferencyjnej, zaś pięć – innego przeznaczenia pomieszczeń (o powierzchni 1 m²). W latach 2014-2020 Oddział nie wynajmował i nie dzierżawił nieruchomości od innych podmiotów.

Oddział nie prowadził ewidencji kosztów związanych z poszczególnymi umowami najmu, które pozwalałyby na ustalenie dochodu (różnicy pomiędzy przychodami i kosztami).

¹² Dz. U. nr 135, poz. 882, dalej: *rozporządzenie z 29 października 1998 r.*

¹³ Dz. U. nr 120, poz. 1134, dalej: *rozporządzenie z 3 lipca 2003 r.*

¹⁴ Stwierdzone opóźnienia dotyczyły lat sprzed okresu objętego kontrolą NIK, w związku z czym nie podlegają ocenie.

Analiza przeprowadzona na podstawie próby 14 umów najmu, dotyczących zarówno powierzchni biurowych, jak i magazynowych lub pod działalność gastronomiczną wykazała, że Oddział stosował różne stawki opłat dla pomieszczeń o podobnym przeznaczeniu (odmienne stawki wynikały częściowo z różnych dat zawarcia umów, bądź powierzchni udostępnianej w oparciu o daną umowę), różne były również zasady obciążania najemcy kosztami mediów (w niektórych przypadkach włączano je do ryczałtowo ustalonej wysokości należności, w innych były naliczane oddzielnie od czynszu najmu).

Dyrektor Oddziału wyjaśnił, że OTVL nie prowadził analiz ekonomicznych poprzedzających zawarcie poszczególnych umów, dokonywane było natomiast rozeznanie rynkowe. W latach 2014-2020 brak było regulacji wewnętrznych, odnoszących się do zasad udostępniania pomieszczeń na rzecz podmiotów trzecich, każda sprawa była rozpatrywana indywidualnie. W odniesieniu do podmiotów, z którymi zawarto okresowe umowy o współpracy, ustalano stawki ryczałtowe. Zasadniczo czynsz był ustalany według stawki 25 zł/m², podwyższonej w 2017 r. do 27,5 zł/m² (dla instytucji kultury) i 28,75 zł/m² (dla pozostałych najemców). Stawka w umowach tzw. biurkowych, zawieranych ze stałymi współpracownikami (osobami fizycznymi) została ustalona w zryczałtowanej wysokości 47,15 zł. Wysokość opłat za media była natomiast różnicowana, w zależności od wielkości pomieszczeń oraz liczby osób w nich przebywających. Dyrektor wyjaśnił również, że w Oddziale nie dokumentowano procesu wyboru konkretnego najemcy, a wysokość stawek najmu narzucał w dużej mierze rynek. Od dłuższego czasu Oddział dysponuje wolnymi lokalami pod najem, w związku z czym na budynku wywieszane jest ogłoszenie informujące o tym fakcie.

(akta kontroli tom II str. 42-68, tom III str. 2-6, 24-147, 303)

Analizą objęto cztery umowy najmu pomieszczeń o wartości 31,0 tys. zł¹⁵. Stwierdzono, że najemcy dokonywali terminowych wpłat wynikających z umów zawartych z Oddziałem¹⁶, z wyjątkiem jednej wpłaty dokonanej z kilkunastodniową zwłoką (w tym przypadku odsetki nie przekraczały jednak 10 zł i nie podlegały naliczeniu stosownie do § 3 *Instrukcji zabezpieczenia i windykacji należności*, stanowiącej załącznik do uchwały nr 261/2014 Zarządu Spółki TVP S.A. z dnia 3 czerwca 2014 r.). Zapisy umów najmu zabezpieczały interesy Oddziału. Wszystkie te umowy zostały jednak nieterminowo zarejestrowane w centralnym rejestrze umów.

W kontrolowanym okresie Oddział pozyskał przychody z tytułu udostępniania pomieszczeń podmiotom trzecim w łącznej wysokości 1 190,2 tys. zł, z czego 78,9% stanowiły przychody z czynszu najmu, zaś pozostałą część stanowiły przychody z opłat za media. W latach 2014-2019 przychody realizowane w ten sposób systematycznie rosły, a szczególnie dynamiczny wzrost miał miejsce na przestrzeni lat 2014-2016¹⁷. Zrealizowane z ww. tytułu przychody stanowiły w kolejnych latach 2014-2019 odpowiednio: 0,5%, 0,8%, 0,9%, 0,9%, 1,0% i 0,9% przychodów ogółem Oddziału.

(akta kontroli tom I str. 223-225, tom III str. 5, 24-62)

¹⁵ Nr 339153 zawartej ze współpracownikiem prowadzącym działalność gospodarczą, nr 457651 zawartej ze spółką jawną (firmą sprzątającą) – w zakresie, w jakim umowa dotyczyła wynajmu pomieszczeń, nr 515126 zawartej z kancelarią radcy prawnego oraz nr 515619 zawartej z przedsiębiorcą z branży finansowo-ubezpieczeniowej.

¹⁶ Weryfikacji dokonano na podstawie próby wpłat: w przypadku umowy nr 339153 – wpłat za II półrocze 2016 r., nr 457651 – wpłat za I półrocze 2019 r., nr 515126 i nr 515619 – wpłat za I półrocze 2020 r.

¹⁷ Przychody w 2014 r. wynosiły 83,4 tys. zł. W 2015 r. wzrosły o 76% do 147,1 tys. zł, zaś w 2016 r. o kolejne 33% r/r – do wysokości 195,8 tys. zł. W kolejnych latach 2017-2019 przychody wyniosły odpowiednio: 209,0 tys. zł, 217,5 tys. zł i 233,2 tys. zł, odnotowując wzrosty r/r na poziomach odpowiednio: 7%, 4% i 7%.

1.5. Wg stanu na 1 stycznia 2014 r. Oddział dysponował 18 pojazdami, tj.: 14 samochodami osobowymi lub osobowo-ciężarowymi (13 o charakterze ogólnoużytkowym oraz jednym przeznaczonym do użytkowania przez dyrektora Oddziału), przyczepką Niewiadów oraz trzema samochodami specjalistycznymi. Pojazdy stanowiły własność Spółki. W trakcie 2014 r. w drodze leasingu¹⁸ pozyskano dwa nowo wyprodukowane samochody. W kolejnych latach stan posiadanych pojazdów ulegał zmianom i wynosił na koniec: 2015 r. – 19, 2016 r. – 20, 2017 r. – 21, 2018 r. – 22, 2019 r. – 21 (bez zmian do 30 czerwca 2020 r.). Zmiany związane były z przyjęciem nowych samochodów w oparciu o umowy leasingu (w 2015 r. – jednego pojazdu¹⁹, w 2018 r. – również jednego²⁰) i zakupem (czterech samochodów osobowych w 2019 r.), a także przyjęciem samochodów przekazanych przez Zakład Główny TVP w Warszawie (w 2015 r. – jednego, w 2016 r. – czterech, w 2017 r. – jednego, w 2019 r. – pięciu). W tym samym okresie wystąpiły też zmniejszenia stanu posiadania, w związku ze sprzedażą samochodów (w 2016 r. – trzech, a w 2019 r. – 10)²¹ lub ich przekazaniem do Zakładu Głównego (w 2015 r. – trzech). Na dzień 30 czerwca 2020 r. [...]*

W okresie objętym kontrolą Oddział zawarł 97 umów na usługi transportowe, z czego w przypadku 69 doszło do realizacji umowy. Poniesione koszty wyniosły łącznie 62,9 tys. zł i związane były głównie z wynajmem samochodów do przewozu osób lub mebli, bądź z usługami prowadzenia samochodów należących do TVP.

Koszty zakupu paliwa w okresie od 1 stycznia 2014 r. do 30 czerwca 2020 r. wyniosły łącznie [...]***²². Pozostałe koszty utrzymania i eksploatacji floty samochodowej kształtowały się w tym okresie na poziomie [...]***²³ i dotyczyły głównie kosztów przeprowadzonych remontów i napraw²⁴ (usługi serwisowe były realizowane przez firmy zewnętrzne). Łączne koszty utrzymania i eksploatacji floty oraz zakupu paliwa stanowiły od [...]*** kosztów ogółem działalności Oddziału w I półroczu 2020 r. do 1,44% w 2014 r.

(akta kontroli tom II str. 72-124, tom III str. 148-162)

Zarząd Spółki TVP S.A. uchwałą nr 118/2012 z dnia 29 lutego 2012 r. wprowadził *Zasady przydzielania i używania samochodów służbowych oraz używania samochodów prywatnych do celów służbowych w Spółce TVP S.A.* (dalej: *Zasady używania samochodów*), stanowiące załącznik do tej uchwały.

Zgodnie z § 4 lit. E pkt 1 *Zasad używania samochodów*, użytkownik zobowiązany był do dokonania rozliczeń w zakresie eksploatacji samochodu według zasad określonych przez dyrektora danego oddziału terenowego TVP. Stosownie do regulacji § 1 ust. 1 pkt 4 *Zasad używania samochodów*, dokumentem rozliczenia samochodu służbowego była Karta Drogowa, której wzór stanowił załącznik nr 1 do *Zasad*...²⁵. W myśl § 4 lit. E pkt 2, używanie samochodu służbowego musiało być odnotowane przez użytkownika, któremu udostępniono samochód, zgodnie z pozycjami zawartymi w Karcie Drogowej pobranej od Administratora²⁶. Użytkownik

¹⁸ Obowiązującego od grudnia 2014 r. do października 2018 r., później samochody przeszły na własność.

¹⁹ Leasing do lutego 2019 r., później samochód przeszedł na własność.

²⁰ Leasing od sierpnia 2018 r.

²¹ Za łączną kwotę 52,2 tys. zł, z czego samochodów sprzedanych: w 2016 r. – 23,0 tys. zł, w 2019 r. – 29,2 tys. zł.

²² W 2014 r. – 180,5 tys. zł, w 2015 r. – 157,6 tys. zł, w 2016 r. – 160,0 tys. zł, w 2017 r. – 169,3 tys. zł, w 2018 r. – 200,2 tys. zł, w 2019 r. – 212,1 tys. zł, w I połowie 2020 r. – [...]***

²³ W 2014 r. – 53,0 tys. zł, w 2015 r. – 53,7 tys. zł, w 2016 r. – 42,2 tys. zł, w 2017 r. – 35,7 tys. zł, w 2018 r. – 46,2 tys. zł, w 2019 r. – 36,2 tys. zł, w I połowie 2020 r. – [...]***

²⁴ Grupa obejmowała również inne koszty eksploatacji, związane m.in. z przeglądami technicznymi pojazdów czy wymianą opon.

²⁵ Wszelkie zmiany w formularzu Karty Drogowej miały być wprowadzane pismem służbowym Dyrektora Ośrodka Administracji TVP.

²⁶ Osobę wyznaczoną na tę funkcję przez dyrektora oddziału terenowego TVP.

samochodu miał pobierać i rozliczać Karty Drogowe u Administratora (§ 4 lit. E pkt 2 Zasad używania samochodów), zaś warunkiem otrzymania nowej Karty Drogowej był zwrot prawidłowo wypełnionej i podpisanej uprzednio otrzymanej Karty w terminie do 3. dnia każdego miesiąca (§ 4 lit. E pkt 4 Zasad...).

(akta kontroli tom II str. 125-147)

Zadania związane z prowadzeniem gospodarki paliwami, częściami zamiennymi i eksploatacyjnymi dotyczącymi transportu samochodowego były realizowane w Oddziale przez Wydział Administracyjny. Rozliczeń związanych z użytkowaniem samochodów służbowych dokonywano na podstawie Kart Drogowych wystawionych na okresy jedno- lub kilkudniowe, co było niezgodne z ustalonymi przez Zarząd Spółki Zasadami używania samochodów.

Do celów kontroli NIK przekazano prowadzoną w Oddziale w formie elektronicznej, przy użyciu programu Excel, nienazwaną formalnie ewidencję gromadzącą niektóre dane pochodzące z Kart Drogowych wydawanych użytkownikom pojazdów. Ewidencja była prowadzona dla poszczególnych samochodów w okresach miesięcznych i zawierała dane z kolejnych dni (Kart Drogowych)²⁷. Dane ewidencji obejmowały: wskazanie kierowcy (imienia i nazwiska bądź wyłącznie inicjałów) i numeru rejestracyjnego samochodu, liczbę godzin pracy danej osoby, przebieg pojazdu, ilość zatankowanego paliwa, rozliczenie paliwa według przyjętych norm zużycia.

Szczegółowej analizie poddano Karty Drogowe rozliczone przez kierowców łącznie sześciu pojazdów za okres dwóch miesięcy: maja 2019 r. (82 Karty) i stycznia 2020 r. (83 Karty)²⁸. Karty Drogowe zawierały wskazanie danych osobowych kierowcy, przebiegu pojazdu, stanów początkowych i końcowych licznika, a w odniesieniu do współpracowników – również godzin pracy (danych takich nie podawali pracownicy Oddziału). Kierowcy wskazywali także stan paliwa przy otrzymaniu Karty oraz stan paliwa przy zwrocie Karty. Co do zasady, podawane ilości paliwa były stanami ewidencyjnymi, określającymi ile paliwa powinno znajdować się w baku pojazdu na koniec dnia, przy założeniu, że zużycie następowało według przyjętych w Oddziale norm zużycia paliwa (odrębnie dla poszczególnych pojazdów oraz dla jazdy miejskiej i pozamiejskiej) i wykonanego przebiegu²⁹. Zużycie paliwa było korygowane w Kartach Drogowych w dniach, w których użytkownicy dokonali tankowania pojazdów. W Oddziale nie ustalono jednak sformalizowanych zasad dokonywania takich korekt.

Analiza Kart Drogowych wykazała, że kierowcy stosowali niejednolite podejście w dokonywaniu korekt zużycia paliwa, przez porównanie faktycznego zużycia z zaewidencjonowanym na Kartach (z dnia tankowania i z poprzednich dni). Pracownicy tankowali baki pojazdów do pełna. Jeśli z ilości zatankowanego paliwa wynikało, że faktyczny stan paliwa był wyższy od stanu ewidencyjnego wynikającego z Kart Drogowych, bieżące zużycie (związane z przebiegiem pojazdu w dniu tankowania) korygowano in minus; w niektórych przypadkach powodowało to, że kierowcy wykazywali ujemne zużycie paliwa w danym dniu³⁰. Zasada ta nie

²⁷ Karty Drogowe miały, co do zasady, charakter rozliczenia przejazdów w danym dniu. Wyjątkiem – w badanej próbie – były Karty wystawione na samochód, którym poruszał się pracownik Oddziału.

²⁸ W zakresie maja 2019 r. próba objęła pięć pojazdów. W zakresie stycznia 2020 r. analizie poddano również pięć pojazdów (w tym w czterech przypadkach były to te same samochody, co w próbie dotyczącej maja 2019 r.). Próby dla obu miesięcy objęły samochody użytkowane przez Dyrektora Oddziału, pracowników Oddziału (w V 2019 r. jednego, w I 2020 r. dwóch); pozostali kierowcy byli współpracownikami.

²⁹ W niektórych dniach kierowcy dodatkowo korygowali zużycie, z uwagi na fakt używania agregatu bądź ciągnięcia przez samochód przyczepki.

³⁰ W badanej próbie ujemne zużycie paliwa wykazano na ośmiu z 39 (tj. 20,5%) wszystkich Kart, na których ujęto fakt tankowania paliwa.

była jednak stosowana przez wszystkich kierowców³¹, a ci, którzy ją stosowali, dokonywali korekt przy braku jednolitego sposobu obliczeń.

Elektroniczna ewidencja gromadząca niektóre dane pochodzące z Kart Drogowych nie prezentowała rzetelnie ilości paliwa zatankowanego w poszczególnych miesiącach.

Wszyscy kierowcy prowadzący samochody z badanej próby posiadali aktualne uprawnienia (prawa jazdy odpowiednich kategorii), jak również zezwolenia na prowadzenie pojazdów służbowych wydane przez Dyrektora Oddziału. Kierowcy złożyli wymagane oświadczenia o zaznajomieniu się z treścią obowiązujących *Zasad przydzielania i używania samochodów służbowych oraz używania samochodów prywatnych do celów służbowych w Spółce TVP S.A.*

(akta kontroli tom II str. 148-282)

Stwierdzone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następujące nieprawidłowości:

1. Nieprawidłowo prowadzono książki obiektów budowlanych, gdyż:
 - książka obiektu budowlanego „Budynek Transmisji i Energetyki” była w kontrolowanym okresie prowadzona według nieprawidłowego wzoru. Zastosowano wzór określony rozporządzeniem z 29 października 1998 r., podczas gdy należało stosować inny wzór, określony w załączniku do rozporządzenia z 3 lipca 2003 r. (rozporządzenie weszło w życie 11 lipca 2003 r., natomiast ww. książkę obiektu założono 1 września 2003 r.);
 - wpisy w książce obiektu budowlanego „Budynek Transmisji i Energetyki” nie zawierały określenia: rodzaju (funkcji) obiektu, danych o protokole odbioru obiektu, pozwoleniu na jego użytkowanie, spisu dokumentacji dołączonej do książki obiektu – czego wymagały przepisy § 5 pkt 1 lit. a, c, d oraz pkt 2 rozporządzenia z 3 lipca 2003 r.;
 - w książce „Budynku Transmisji i Energetyki” w zakresie powierzchni zabudowy i powierzchni użytkowej budynku dokonano poprawek przy użyciu korektora (bez zachowania czytelności pierwotnego zapisu, umieszczenia daty i podpisu osoby dokonującej zmiany), wbrew § 6 ust. 4 rozporządzenia z 3 lipca 2003 r.;
 - wpisy w obu książkach obiektów budowlanych³², odnoszące się do dokonanych okresowych przeglądów przewodów kominowych, nie zawierały danych identyfikujących osobę, która dokument wystawiła, czego wymagały przepisy § 6 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia z 29 października 1998 r. – w odniesieniu do książki prowadzonej dla „Budynku Zespołu Studiów TV”, a także przepisy § 6 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia z 3 lipca 2003 r. – w przypadku książki założonej dla „Budynku Transmisji i Energetyki” (rozporządzenie z 3 lipca 2003 r. określało sposób prowadzenia książki obiektu budowlanego oraz jej wzór. Zgodnie z § 7 tego rozporządzenia, książki prowadzone przed dniem wejścia w życie rozporządzenia prowadzi się na zasadach dotychczasowych, do wypełnienia tomu. Książkę dla „Budynku Zespołu Studiów TV” założono w Oddziale 30 października 1998 r., zastosowanie do niej miały zatem przepisy rozporządzenia z 29 października 1998 r.);
 - w obu książkach obiektów budowlanych nie odnotowano faktu przeprowadzenia w lipcu 2017 r. kontroli instalacji elektrycznych w zakresie ochrony

³¹ Przykładowo, we wszystkich pięciu Kartach Drogowych z maja 2019 r., na których ujęto tankowanie jednego z samochodów, stan końcowy paliwa został obliczony wg wyliczenia: (stan początkowy + ilość zatankowana – zużycie w danym dniu) = stan końcowy; nie wprowadzono zatem w tych przypadkach jakichkolwiek korekt poziomu zużycia paliwa.

³² Tj. dotyczących „Budynku Transmisji i Energetyki” oraz „Budynku Zespołu Studiów TV”.

przeciwpożarowej, oporności izolacji oraz rezystancji uziemienia ochronnego, podczas gdy zgodnie z art. 62 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo budowlane badania takie wchodziły w zakres kontroli okresowej, przeprowadzanej co najmniej raz na 5 lat, a zatem podlegały odnotowaniu w książkach obiektów budowlanych zgodnie z § 5 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia z 29 października 1998 r. oraz § 5 pkt 4 rozporządzenia z 3 lipca 2003 r.;

- w obu książkach nie zamieszczono wpisów odnoszących się do przeprowadzonych w latach 2014-2020 prac modernizacyjnych³³, wbrew § 5 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia z 29 października 1998 r. oraz § 5 pkt 4 rozporządzenia z 3 lipca 2003 r.³⁴.

Dyrektor Oddziału wyjaśnił, że książka obiektu budowlanego „Budynku Transmisji i Energetyki” była prowadzona według nieaktualnego wzoru prawdopodobnie dlatego, że wcześniej zakupiono druk książki zgodny z dotychczasowym wzorem. Braki wpisów odnoszących się do rodzaju (funkcji) obiektu, protokołu odbioru obiektu, pozwolenia na jego użytkowanie i spisu dokumentacji dołączonej do książki wynikały z faktu, iż budynek został wybudowany na początku lat 90. XX wieku, gdy Telewizja i Radio funkcjonowały razem; obecnie Oddział nie posiada odpowiedniej dokumentacji do uzupełnienia wpisów. Poprawek wpisów przy użyciu korektora dokonano w sposób nieuważny, gdyż założono, że ta część książki ma charakter roboczy. Brak danych identyfikujących osobę, która sporządziła protokoły z okresowych przeglądów przewodów kominowych wynikał z nieuwagi; dane osobowe zawarte są natomiast w samych protokołach. W książkach obiektów budowlanych nie odnotowano faktu przeprowadzenia kontroli instalacji elektrycznych, gdyż założono, że skoro istnieją protokoły, to jest to wystarczające. W latach 2014-2020 w budynkach prowadzono drobne prace remontowe lub modernizacyjne, natomiast dla prac modernizacyjnych zatwierdzonych w planach inwestycyjnych Oddziału sporządzono protokoły, które jednak nie zostały wpisane do książek obiektów budowlanych.

(akta kontroli tom II str. 296-297, 301, 317-348)

Zdaniem NIK, przepisy regulujące prowadzenie książek budowlanych nie dają możliwości wprowadzania odstępstw lub uproszczeń w sposobie wypełniania odpowiednich rubryk w obowiązujących wzorach książek, określonych w przepisach wykonawczych do ustawy Prawo budowlane.

2. W kontrolowanym okresie nie dopełniono obowiązku prowadzenia niektórych kontroli okresowych budynków Oddziału, wymaganych przepisami ustawy Prawo budowlane, w zakresie:
 - corocznych okresowych kontroli elementów budynku, budowli i instalacji narażonych na szkodliwe wpływy atmosferyczne i niszczące działania czynników występujących podczas użytkowania obiektu, o których mowa w art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy Prawo budowlane, a także okresowych kontroli instalacji i urządzeń służących ochronie środowiska, o których mowa w art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. b tej ustawy,
 - okresowych, co najmniej raz na 5 lat, kontroli stanu technicznego i przydatności do użytkowania obiektu budowlanego, estetyki obiektu budowlanego oraz jego otoczenia, wymaganych przepisami art. 62 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo budowlane.

³³ Prace te dotyczyły m.in. modernizacji systemu sygnalizacji przeciwpożarowej w 2017 r., modernizacji oświetlenia w 2019 r.

³⁴ W książce prowadzonej dla „Budynku Transmisji i Energetyki” brak było jakichkolwiek wpisów dotyczących prac modernizacyjnych lub remontowych, zaś w książce prowadzonej dla „Budynku Zespołu Studiów TV” ostatnie wpisy pochodziły z 2001 r.

Dyrektor Oddziału wyjaśnił, że termin kolejnego przeglądu pięcioletniego przypadał na 2017 r., jednak został przeoczony. Miał odbyć się w pierwszym kwartale 2020 r., jednak z uwagi na pandemię COVID-19 został przesunięty w czasie. W latach 2014-2020 nie prowadzono ww. corocznych kontroli budynków, natomiast na bieżąco wykonywano naprawy mające na celu utrzymanie obiektów w dobrym stanie.

(akta kontroli tom II str. 297-298, 301-302, 317-372)

3. Wszystkie cztery umowy najmu objęte badaną próbą zostały nieterminowo zarejestrowane w centralnym rejestrze umów. Karty rejestracyjne sporządzono już po upływie terminów wynikających z regulacji ustalonych przez Zarząd Spółki:

- w przypadku umowy nr 339153 zawartej 1 kwietnia 2016 r. oraz umowy nr 457651 zawartej 30 stycznia 2019 r. karty rejestracji sporządzono odpowiednio 18 kwietnia 2016 r. i 25 lutego 2019 r., tj. 17 i 26 dni po podpisaniu tych umów, podczas gdy postanowienia § 12 ust. 1 pkt 2 uchwały nr 464/2006 Zarządu Spółki Telewizja Polska S.A. z dnia 29 sierpnia 2016 r. w sprawie postępowania przy zawieraniu umów³⁵ wymagały dokonania rejestracji w terminie 14 dni kalendarzowych od daty zawarcia umowy,
- w przypadku umowy nr 515126 zawartej 4 maja 2020 r. i umowy nr 515619 zawartej 27 maja 2020 r. karty rejestracji sporządzono odpowiednio 1 czerwca 2020 r. i 4 czerwca 2020 r., tj. 20 i 6 dni roboczych po podpisaniu tych umów, podczas gdy zgodnie z postanowieniami § 16 ust. 1 i ust. 2 Instrukcji postępowania przy zawieraniu umów w Spółce TVP S.A., wprowadzonej uchwałą nr 411/2019 Zarządu Spółki TVP S.A. z dnia 2 lipca 2019 r., dokonanie rejestracji umów powinno odbyć się w terminie pięciu dni roboczych od dnia otrzymania dokumentacji niezbędnej do rejestracji.

Zdaniem Dyrektora Oddziału, niezwłocznie po otrzymaniu podpisanej umowy od kontrahenta tworzone karty rejestracji umów, które następnie przekazywano celem zarejestrowania umowy w systemie. Dyrektor wyjaśnił, że przypadki późniejszej rejestracji wynikały z opóźnień w przekazaniu podpisanej umowy do Oddziału.

(akta kontroli tom II str. 283-284, 293, tom III str. 7-62)

4. Rozliczeń związanych z eksploatacją samochodów służbowych dokonywano w oparciu o Karty Drogowe wypełnione na formularzach niezgodnych ze wzorem określonym w załączniku do Zasad używania samochodów, wbrew regulacjom § 1 ust. 1 pkt 4 tych Zasad.

Karty Drogowe obejmowały przy tym okresy jedno- lub kilkudniowe, podczas gdy ww. wzór przewidywał prowadzenie Kart w okresach miesięcznych, zaś zgodnie z § 4 lit. E pkt 4 Zasad używania samochodów, użytkownik pojazdu miał dokonać zwrotu prawidłowo wypełnionej i podpisanej Karty w terminie do 3. dnia każdego miesiąca.

Dyrektor OTVL wyjaśnił, że przyjęte w Oddziale zasady i reguły rozliczeń w zakresie eksploatacji samochodów służbowych obowiązują od wielu lat i stanowią kontynuację wcześniejszych ustaleń i założeń. Z uwagi na obowiązujący tok produkcji i zasady rozliczeń kosztów poszczególnych programów, najbardziej właściwym sposobem rozliczania przebiegu pojazdów stanowią kartyienne, które nawiązują swoją treścią do wzoru określonego w Zasadach używania samochodów, stanowiących załącznik do uchwały Zarządu Spółki. Jednodniowy okres rozliczeniowy wynikał z faktu użytkowania pojazdów przez różnych kierowców

³⁵ Tekst jednolity stanowił załącznik do uchwały nr 279/2013 Zarządu Spółki Telewizja Polska Spółka Akcyjna z dnia 27 maja 2013 r.

do obsługi różnych programów. Zwrot kart dziennych odbywał się zawsze po skończonym wyjeździe i karty codziennie były zdawane do skrzynki korespondencyjnej.

(akta kontroli tom II str. 125-147, 255-282, 284, 293)

5. Wskutek nieustalenia w Oddziale sformalizowanych reguł dokonywania rozliczeń w zakresie eksploatacji samochodów służbowych, o których mowa w § 4 lit. E pkt 1 Zasad używania samochodów³⁶, przy jednoczesnym braku należytego nadzoru nad prawidłowością rozliczeń z tego tytułu, prowadzona dokumentacja, obejmująca Karty Drogowe i elektroniczną ewidencję gromadzącą dane pochodzące z tych Kart, nie była w pełni rzetelna. Stwierdzono m.in., że:
- a) kierowcy stosowali niejednolite podejście przy dokonywaniu (bądź nie) korekt zużycia paliwa, mających na celu porównanie – w dniach, w których tankowano paliwo – faktycznego zużycia ze stanem zaewidencjonowanym na Kartach;
 - b) na Kartach Drogowych kierowcy nie wypełniali rubryki przewidującej podanie numeru kwitu, na podstawie którego pobrano paliwo;
 - c) w jednym przypadku, tj. 2,6% spośród 39 tankowań w analizowanej próbie, w Karcie Drogowej nie odnotowano faktu uzupełnienia paliwa (tylko stan końcowy paliwa wyższy od stanu początkowego sugerował, że kierowca dokonał tankowania)³⁷;
 - d) 26 kart (tj. 15,8% ze 165 objętych próbą) nie zostało podpisanych przez kierowców;
 - e) na 10 ze 165 kart (tj. 6,1%) dokonano poprawek przy użyciu korektora, bez zachowania czytelności pierwotnego zapisu;
 - f) 10 z 11 (90,9%) Kart Drogowych dotyczących samochodu użytkowanego przez pracownika Oddziału obejmowało okresy kilkudniowe (w odróżnieniu od Kart wystawionych współpracownikom Oddziału, którzy podlegali rozliczeniom na podstawie Kart obejmujących jeden dzień), nie miało wskazania dat i godzin wyjazdów i powrotów, a także szczegółowego celu podróży (zawierało tylko ogólne adnotacje typu *TVP-Miasto*);
 - g) wszystkie 11 Kart Drogowych dotyczących samochodu użytkowanego przez ww. pracownika³⁸ zostało sprawdzonych przez tego pracownika (w 4 z 11 przypadków, tj. 36,4%, był on nie tylko osobą kierującą pojazdem, wypełniającą Kartę Drogową i weryfikującą prawidłowość jej wypełnienia, ale też osobą, która wystawiła daną Kartę i zleciła wyjazd). Rozwiązanie takie nie zapewniało należytego nadzoru nad wykorzystaniem pojazdu i nad prawidłowością rozliczenia przejazdów nim dokonanych. Ta sama osoba weryfikowała własne działania, co nie było odpowiednim rozwiązaniem ukierunkowanym na wychwycenie potencjalnych błędów, nieprawidłowości lub nadużyć;
 - h) elektroniczna ewidencja gromadząca niektóre dane pochodzące z Kart Drogowych wydawanych użytkownikom pojazdów nie była w pełni rzetelna, gdyż:
 - w dwóch przypadkach ze 165 sprawdzonych (1,2%) w ewidencji elektronicznej podano dane innej osoby, niż faktyczny kierujący wskazany w Karcie Drogowej;

³⁶ Przewidujących, że użytkownik samochodu zobowiązany jest do dokonania rozliczeń w zakresie eksploatacji samochodu według zasad określonych przez dyrektora danego oddziału TVP S.A. dla tego oddziału.

³⁷ Dotyczyło to tankowania 45 litrów paliwa w dniu 31 maja 2019 r.

³⁸ W maju 2019 r. było to sześć kart, w styczniu 2020 r. – pięć kart.

- wystąpiły przypadki niewskazania kierowcy samochodu³⁹, mimo że w danym dniu wykazano niezerowy przebieg samochodu – dotyczyło to 59 z wszystkich 4 035 pozycji z niezerowym przebiegiem w 2019 r. (tj. 1,5% pozycji);
- nie odnotowano niektórych przeprowadzonych tankowań paliwa, wskutek czego ewidencja prezentowała w tym zakresie nieprawdziwe dane.

W odniesieniu do analizowanej próby samochodów i dwóch miesięcy (V 2019 r. i I 2020 r.) dotyczyło to 7 z 39 (17,9%) przypadków, w których dokonano tankowania pojazdu – niezaewidencjonowana w styczniu 2020 r. ilość paliwa wynosiła co najmniej 352,7 l⁴⁰.

W odniesieniu do maja 2019 r. i wszystkich samochodów posiadanych przez Oddział różnica pomiędzy ilością zatankowanego paliwa ujętą w ewidencji (3 805,4 l) i ilością ujętą na fakturach wystawionych PKN Orlen (4 428,6 l) wyniosła 623,2 l i tylko w części (216,9 l) wynikała z paliwa zatankowanego do agregatów prądotwórczych, które nie były objęte ewidencją elektroniczną. W pozostałym zakresie różnica (406,3 l) była skutkiem nierzetelnego prowadzenia ewidencji, przy czym istotne różnice wystąpiły w przypadku co trzeciego z posiadanych przez Oddział samochodów⁴¹.

O nierzetelności danych świadczy również fakt, iż – według prowadzonej ewidencji – ilość paliwa zużytego przez samochody w każdym miesiącu 2019 r. przewyższała ilość paliwa zatankowanego. Różnica dla poszczególnych miesięcy wahała się od 1,7% dla marca (rozbieżność na poziomie 59,2 l) do 56,0% dla lipca (2 236,7 l), łącznie w skali roku i dla wszystkich pojazdów było to 22,2% (10 488,8 l). W ramach kontroli porównano te dane – dla próby trzech miesięcy, w których ww. rozbieżności były największe⁴² – z fakturami wystawionymi przez PKN Orlen. Wyniki wykazały, że ilość paliwa faktycznie zatankowanego w danym miesiącu⁴³ była zbliżona do ilości paliwa zużytego przez samochody (według danych ewidencji), a różnice nie przekraczały +/-6,0% dla danego miesiąca. Oznacza to, że główną przyczyną rozbieżności występujących w ewidencji było nieodnotowanie wszystkich ilości zatankowanego paliwa (co potwierdzają również opisane wyżej szczegółowe ustalenia dokonane na próbie maja 2019 r.).

(akta kontroli tom II str. 125-147, 172-282, 286-292)

Dyrektor Oddziału wyjaśnił, że wszystkich kierujących samochodami służbowymi obowiązywały takie same zasady rozliczania pobranego i zużytego paliwa. Przypadki niedokonania w Kartach Drogowych korekt zużycia paliwa mogły wynikać m.in. z warunków użytkowania pojazdu czy ilości przewożonych osób i sprzętu. Od kierowców wymagano, aby w Kartach znalazły się informacje o ilości

³⁹ Imienia i nazwiska, bądź nawet samych inicjałów lub innego oznaczenia.

⁴⁰ Dotyczyło to stycznia 2020 r. i tankowania jednego z samochodów w dniach 20 i 30 stycznia, tankowania drugiego z pojazdów w dniach 5, 6, 7 i 30 stycznia, a także trzeciego – w dniu 5 stycznia. W pierwszym z wymienionych przypadków treść Karty Drogowej nie zawierała jednoznacznego wskazania ilości pobranego paliwa, w sześciu pozostałych przypadkach kierowcy odnotowali w Kartach łącznie 352,7 litrów zatankowanego paliwa, które nie zostało ujęte w ewidencji elektronicznej.

⁴¹ Różnice nie dotyczyły w jednakowym stopniu wszystkich pojazdów: w przypadku sześciu samochodów dane z ewidencji oraz ujęte na fakturach były tożsame, a w przypadku siedmiu kolejnych różnica nie przekraczała w skali miesiąca jednego litra i wynikała z zaokrągleń. W odniesieniu do ośmiu pozostałych pojazdów: w przypadku jednego w ewidencji ujęto zaniżoną o 7,9 l ilość zatankowanego paliwa, zaś w przypadku siedmiu pojazdów w ewidencji nie odnotowano dokonanych tankowań (jednego lub kilku i dotyczących łącznie od 21,7 l do 90,0 l w całym miesiącu).

⁴² Dla lipca 2019 r. w ewidencji wykazano zużycie paliwa na poziomie 3 996,5 l (przy ilości paliwa zatankowanego 1 759,8 l), dla października 2019 r. było to odpowiednio 4 169,5 l (2 827,0 l), a dla listopada 2019 r. 4 359,8 l (2 913,2 l).

⁴³ W lipcu 2019 r. – 3 935,1 l, w październiku 2019 r. – 3 917,7 l, w listopadzie 2019 r. – 4 482,0 l.

zatankowanego paliwa (stwierdzone braki w tym zakresie wynikały z omyłek kierowcy); sam dokument potwierdzający tankowanie był załączany do faktury wystawionej przez PKN Orlen. Poprawki wprowadzane do Kart przy użyciu korektora dotyczyły głównie zmian produkcyjnych dokonywanych „w ostatniej chwili”. Dyrektor wyjaśnił też, że Karty Drogowe obejmujące przejazdy jednego z pracowników, który weryfikował później prawidłowość rozliczenia wypełnionych przez siebie Kart (a dodatkowo w wielu przypadkach widniał jako osoba zlecająca wyjazd) dotyczyły wykorzystywania samochodu wyłącznie do obsługi administracyjnej Oddziału, np. do przejazdów na pocztę, do urzędów, banków, itp. Każdy taki wyjazd odbywał się w godzinach służbowych, za wiedzą i ustną zgodą kierownika wydziału administracji, który ustalał plan pracy wydziału na dany dzień.

Odnosząc się do stwierdzonych braków w elektronicznej ewidencji gromadzącej niektóre dane pochodzące z Kart Drogowych Dyrektor OTVL wyjaśnił, że podstawowym dokumentem służącym rozliczeniom były papierowe Karty Drogowe. Wprawdzie w niektórych pozycjach ewidencji elektronicznej wystąpiły błędy, jednak w Kartach Drogowych wykazano w tych dniach prawidłowe dane. Rozliczenia Kart przeprowadzano na podstawie wpisanego przez kierowców zużycia, w niektórych przypadkach kierowcy nie oddali wraz z Kartą potwierżeń tankowania, co podlegało późniejszemu uzupełnieniu. Ostateczne rozliczenia zużycia paliwa były prowadzone po otrzymaniu wystawionych przez PKN Orlen faktur i wykazów tankowań pojazdów. Kontrola krzyżowa była sprawowana na kilku poziomach – czynność tankowania była nadzorowana monitoringiem na stacji, istniała możliwość tankowania jedynie do pojazdów służbowych z odpowiednim numerem rejestracyjnym. Ponadto przy każdej płatności kartą paliwową kierowca podawał stan przebiegu pojazdu. Przyjęte normy zużycia paliwa zostały ustalone na podstawie danych serwisowych poszczególnych pojazdów, w wyniku konsultacji z TVP S.A. w Warszawie.

(akta kontroli tom II str. 284-285, 293-294)

Zdaniem NIK, Dyrektor Oddziału winien był wprowadzić sformalizowane wewnętrzne regulacje – w zakresie nieustalonym w Zasadach używania samochodów – które gwarantowałyby możliwość sprawowania pełnego i rzetelnego nadzoru nad prawidłowością korzystania z samochodów służbowych i kontroli kosztów, w szczególności związanych ze zużyciem paliwa.

OCENA CZĄSTKOWA

W ocenie Najwyższej Izby Kontroli Oddział prawidłowo gospodarował majątkiem w ramach realizacji zadań inwestycyjnych, podejmował również skuteczne działania ukierunkowane na pozyskanie dodatkowych przychodów z tytułu najmu wolnych pomieszczeń. Stwierdzono jednak nieprawidłowości w zakresie prowadzenia ksiąg obiektów budowlanych oraz polegające na niezapewnieniu przeprowadzenia wymaganych okresowych przeglądów technicznych. Wskutek nieustalenia szczegółowych zasad rozliczania kosztów eksploatacji samochodów służbowych, przy braku odpowiedniego nadzoru, dokumentacja służąca rozliczeniom kosztów nie była w pełni rzetelna. W Oddziale nie ustalono zasad, które przewidywałyby okresowe obowiązkowe uzupełnianie ilości paliwa w bakach pojazdów, a jednocześnie nie wprowadzono jednolitych zasad wprowadzania korekt zużycia paliwa w Kartach Drogowych dotyczących dni, w których dokonano tankowania pojazdu. Przy dodatkowo nierzetelnie prowadzonej ewidencji elektronicznej utrudnione było sprawowanie bieżącego nadzoru i oceny prawidłowości rozliczeń związanych z eksploatacją samochodów, w szczególności związanych z kosztami paliwa. Ewidencja nie pozwalała też na ocenę, na ile ilość zużytego paliwa była zbliżona do przyjętych norm zużycia, czy występujące różnice były uzasadnione i czy normy zostały rzetelnie ustalone.

2. Rozporządzanie środkami finansowymi oddziału terenowego TVP S.A.

Opis stanu faktycznego

2.1. W okresie objętym kontrolą przychody Oddziału wyniosły: 15 549,1 tys. zł w 2014 r., 14 918,6 tys. zł w 2015 r., 16 331,5 tys. zł w 2016 r., 17 626,4 tys. zł w 2017 r., 17 330,9 tys. zł w 2018 r., 20 895,5 tys. zł w 2019 r., [...] w I półroczu 2020 r. Głównym źródłem finansowania działalności Oddziału były wpływy z abonamentu, przychody wewnętrzne ze sprzedaży do anten ogólnopolskich i oddziałów terenowych oraz wpływy z reklamy i sponsoringu, ale zmianie uległa struktura realizowanych przychodów, tj.:

- udział przychodów z abonamentu w przychodach ogółem zwiększył się z 35,1% w 2014 r. do 53,6% w 2019 r. i [...] w I półroczu 2020 r. Przychody z tego tytułu wyniosły w 2014 r. 5 455,0 tys. zł, w 2015 r. 5 587,2 tys. zł, w 2016 r. 5 983,5 tys. zł, w 2017 r. 6 557,0 tys. zł, w 2018 r. 8 781,0 tys. zł, w 2019 r. 11 200,0 tys. zł, a w I półroczu 2020 r. [...]. Znaczny wzrost wpływów z tego tytułu wystąpił w 2018 r. i 2019 r., przychody były odpowiednio o: 33,9% i 27,5% wyższe od uzyskanych w roku ubiegłym;
- przychody wewnętrzne [...], a ich udział w przychodach ogółem [...];
- udział wpływów z reklam i sponsoringu w przychodach ogółem zmniejszył się z 11,1% w 2014 r. do 4,7% w 2019 r. i [...] w I półroczu 2020 r. Przychody z tego tytułu wyniosły w 2014 r. 1 718,4 tys. zł, w 2015 r. 1 274,0 tys. zł, w 2016 r. 1 294,5 tys. zł, w 2017 r. 1 455,9 tys. zł, w 2018 r. 1 627,4 tys. zł, w 2019 r. 989,7 tys. zł, w I półroczu 2020 r. [...]. Według wyjaśnienia Dyrektora OTVL, „główne przyczyny spadku przychodów związane są z rozwojem reklamy internetowej oraz słabością gospodarczą regionu lubelskiego. Reklama telewizyjna jest reklamą wyselekcjonowaną, której nie mogą sfinansować firmy małe, czasami jednoosobowe, zatrudniające kilku pracowników. Oferta TVP Lublin jest skierowana do średnich i dużych firm, jednostek samorządu terytorialnego, które posiadają odpowiednio wysokie budżety reklamowe, a w przypadku samorządów, fundacji i stowarzyszeń środki promocyjno-reklamowe w związku z realizowanymi programami finansowanymi z funduszy europejskich. W bilansie całościowym zauważa się tendencję zmiany źródeł uzyskiwania przychodów, co związane jest także z polityką reklamowo-kampanijną podmiotów zamawiających – odchodzenie od reklamy na rzecz kampanii informacyjno-edukacyjno-społecznych. Przychody z ww. kampanii wzrosły z 22 tys. zł w 2016 r. do 606,4 tys. zł w 2019 r.”

Koszty działalności Oddziału w latach 2014-2019 wyniosły odpowiednio: 16 193,5 tys. zł, 15 717,1 tys. zł, 16 579,0 tys. zł; 16 399,7 tys. zł, 17 325,6 tys. zł, 19 378,6 tys. zł, a w I półroczu 2020 r. [...]. Zwiększyły się głównie koszty usług technicznych, które w 2019 r. były o 1 901,3 tys. zł, tj. o 83,3% wyższe niż w 2014 r. oraz usług telefonicznych i innych⁴⁴ (wyższe o 1 693,0 tys. zł, tj. 61,2%). Koszty wynagrodzeń wyniosły od 4 368,0 tys. zł w 2017 r. (26,6% kosztów ogółem) do 5 531,4 tys. zł w 2014 r. (34,1%). W 2019 r. stanowiły 5 413,5 tys. zł, a w I półroczu 2020 r. [...].

W latach 2014-2019 przychody Oddziału zwiększyły się o 34,4%, a koszty o 19,7%, co wpłynęło na poprawę wyniku finansowego. W latach 2014-2016 wynik finansowy był ujemny i na koniec roku wynosił odpowiednio: -644,4 tys. zł, -798,5 tys. zł i -247,5 tys. zł. Od 2017 r. Oddział osiąga dodatni wynik finansowy, który

⁴⁴ M.in. usługi informatyczne, wynajmu i wypożyczenia, sprzątnia i ochrony, prawne, badania rynku i opinii publicznej.

na 31 grudnia 2017 r. wyniósł 1 226,7 tys. zł, 2018 r. 5,3 tys. zł, 2019 r. 1 516,9 tys. zł [...]*

(akta kontroli tom I str. 223-225, 386-389)

2.2. W latach 2014-2020 (I półrocze) liczba pracowników etatowych Oddziału utrzymywała się na zbliżonym poziomie. W Oddziale zatrudnionych było 46 osób w 2017 r., 47 w 2015 r. i I półroczu 2020 r. oraz 48 w pozostałych kontrolowanych latach. Liczba etatów stanowiła od 44,5 w I półroczu 2020 r. do 47,25 w 2016 r. Według stanu na 30 czerwca 2020 r. zatrudnionych było m.in. 15 pracowników realizacji technicznej oraz telewizyjnej i filmowej, 10 dziennikarzy i 8 pracowników administracji. Ponadto część usług na potrzeby Oddziału świadczona była przez ponad 100 współpracowników, m.in. usługi produkcyjne (tj. dziennikarskie, montażowe, operatora obrazu i dźwięku, charakteryzatorskie, scenograficzne, obsługi planu itp.), usługi w zakresie sprzedaży ofert, w tym pozyskiwania klientów na emisję reklam, sponsorowanie i lokowanie produktu.

(akta kontroli tom I str. 226-227)

2.3. W okresie objętym kontrolą obsługa prawna Oddziału realizowana była przez jednego wykonawcę, na podstawie sześciu umów na kwotę 258,7 tys. zł, a usługi handlowe w zakresie sprzedaży ofert, w tym pozyskiwania kontrahentów na zakup czasu antenowego oraz produkcję materiałów reklamowych, a także reklamy zamieszczanej na stronie internetowej (dalej: *usługi reklamowe*) – na podstawie 30 umów zawartych z pięcioma podmiotami na kwotę 1 079,0 tys. zł. Koszty zrealizowanych usług prawnych i reklamowych stanowiły [...] kosztów ogółem OTVL. Nie zawierano umów na usługi w zakresie stosunków międzyludzkich i komunikacji społecznej, doradztwa związanego z zarządzaniem i doradztwa finansowo-księgowego.

Analiza dwóch umów na świadczenie kompleksowej obsługi prawnej (z dnia 4 lipca 2018 r. i 26 czerwca 2019 r., na kwotę ogółem 124 tys. zł, tj. 47,9% łącznej kwoty wydatkowanej na te usługi) oraz trzech na świadczenie usług reklamowych (z dnia 7 maja 2018 r., na kwotę ogółem 219,3 tys. zł, tj. 20,3%) wykazała, że:

- umowy na obsługę prawną zostały zawarte po przeprowadzeniu postępowania negocjacyjnego z jednym wykonawcą, na podstawie § 2 ust. 2 pkt 1 i § 9 ust. 6 pkt 4 Instrukcji udzielania zamówień publicznych wyłączonych spod przepisów ustawy, określonej w zał. nr 5 do Zasad uzp. Podpisanie umów poprzedzone było uzyskaniem stanowiska Dyrektora Biura Prawnego, zgodnie z § 1 uchwały nr 357/2009 Zarządu Spółki TVP S.A. z 22 maja 2009 r. w sprawie korzystania przez jednostki organizacyjne TVP S.A. z usług zewnętrznych kancelarii prawnych w zakresie bieżącej obsługi prawnej lub prowadzenia spraw przed sądami, organami administracji i innymi organami orzekającymi;
- umowy wykonawcze na usługi reklamowe zawarte zostały zgodnie z postanowieniami umowy ramowej, podpisanej po przeprowadzeniu postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego. W umowach wykonawczych wynagrodzenie określone zostało w formie prowizji od przychodu;
- we wszystkich objętych badaniem umowach ujęto klauzule dotyczące zachowania tajemnicy przedsiębiorstwa oraz przewidziano kary umowne za nienależyte wykonanie umowy. Umowy zostały zarejestrowane w systemie informatycznym, zgodnie z § 16 Instrukcji postępowania przy zawieraniu umów

w Spółce TVP S.A., stanowiącej zał. do uchwały nr 411/2019 Zarządu Spółki TVP S.A. z dnia 2 lipca 2019 r.⁴⁵;

- wypłaty wynagrodzenia z tytułu realizacji umów dokonano w okresach miesięcznych, na podstawie faktur/rachunków wystawionych przez wykonawców, po potwierdzeniu zrealizowania usług. Warunkiem wypłaty prowizji z tytułu wykonania usług reklamowych było m.in. potwierdzenie wpływu należności ze sprzedaży reklam. Badane faktury za usługi prawne⁴⁶ dotyczyły bieżącej obsługi prawnej.

(akta kontroli tom I str. 10-11, 17-18, 93-106, 155-156, 184-202)

2.4. Oddział sporządził plany rzeczowe krajowych i zagranicznych podróży służbowych na lata 2014-2018, stosownie do § 2 ust. 2 uchwał Zarządu Spółki TVP S.A. z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie określenia zasad planowania, realizacji oraz rozliczania kosztów podróży służbowych na obszarze kraju (uchwała nr 31/2011, ze zm.) i poza granicami kraju (uchwała nr 32/2011, ze zm.). Plan podróży krajowych obejmował wyjazdy oznaczone jako: „ważne” (wizyty w centrali TVP, udział w kolegiach, konkursach i szkoleniach) oraz „pożądane” (wizyty u potencjalnych sponsorów, w urzędach i spółkach). Plan podróży zagranicznych ważnych obejmował udział 1-2 osób w [...]*, a pożądanych – wizyty w [...]*. Nie planowano wyjazdów służbowych zaliczonych do kategorii „fakultatywne”. Nie sporządzono planów rzeczowo-finansowych podróży służbowych na lata 2019-2020.

Koszty podróży służbowych krajowych w latach 2014-2020 (I półrocze) stanowiły [...]* kosztów OTVL, wyniosły ogółem 1 414,1 tys. zł ([...]* 269,0 tys. zł w 2017 r.). Ponad 96% kosztów (1 368,4 tys. zł) dotyczyło wyjazdów związanych z produkcją audycji i programów telewizyjnych. Pozostałe (45,7 tys. zł) dotyczyły wyjazdów pracowników i współpracowników OTVL (odpowiednio: 74,8% i 25,2%).

Koszty podróży zagranicznych stanowiły [...]* kosztów OTVL, wyniosły ogółem 203,1 tys. zł ([...]* 63,8 tys. zł w 2016 r.), z tego 93,2% (189,3 tys. zł) dotyczyło wyjazdów związanych z produkcją audycji i programów. Pozostałe (13,8 tys. zł) poniesiono na wyjazdy pracowników (42,8%) i współpracowników Oddziału (57,2%).

Analiza 22 delegacji (10 krajowych na kwotę 3,3 tys. zł i 12 zagranicznych na kwotę 43,1 tys. zł)⁴⁷ wykazała, że podróże służbowe (produkcyjne i pozaprodukcyjne) były celowe. Zlecenie i rozliczanie podróży służbowych pracowników było zgodne z wytycznymi określonymi w Zasadach organizacji podróży służbowych i wyjazdów w Telewizji Polskiej S.A., stanowiących załącznik do uchwały nr 189/2017 Zarządu Spółki TVP S.A. z dnia 30 marca 2017 r. oraz wcześniej obowiązujących, wprowadzonych uchwałami nr 31 i 32 z 14 stycznia 2011 r., ze zm. (dalej: *Zasady organizacji podróży służbowych*). Finansowanie kosztów podróży osób współpracujących z Oddziałem odbywało się zgodnie z postanowieniami umów w sprawie świadczenia usług na rzecz OTVL przez te osoby. W pięciu umowach zawartych z osobami nieprowadzącymi działalności gospodarczej, ustalono, że w przypadku konieczności odbycia przez wykonawcę podróży niezbędnej do prawidłowego wykonania obowiązków z umowy, TVP S.A. zobowiązała się do pokrycia m.in. kosztów noclegów, przejazdu oraz zryczałtowanych kosztów podróży w postaci diet, obliczonych zgodnie z rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 stycznia 2013 r. w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery

⁴⁵ Poprzednio obowiązywał § 12 uchwały nr 464/2006 Zarządu Spółki TVP S.A. z dnia 29 sierpnia 2006 r. w sprawie postępowania przy zawieraniu umów, ze zm.

⁴⁶ Badaniem objęto realizację usług w wybranych miesiącach roku (VII-X 2018 r., I-III i VII-X 2019 r. oraz I-III 2020 r.).

⁴⁷ Doboru próby dokonano w sposób celowy, tj. podróże, na które poniesiono najwyższe koszty oraz podróże kierownictwa.

budżetowej z tytułu podróży służbowej⁴⁸. Według wyjaśnienia Dyrektora, w przedmiotowych umowach zastosowano zasady dotyczące osób fizycznych współpracujących z TVP S.A. na stałych kontraktach w związku ze świadczeniem usług dla TVP S.A. (określone w § 18 Zasad organizacji podróży służbowych stanowiących zał. do uchwały 189/2017 oraz w załączniku nr 18), gdyż umowy zawarte są z osobami współpracującymi od wielu lat, za każdym razem na stałych kontraktach, jako współpracownicy związani z TVP stałym stosunkiem cywilnoprawnym, zgodnie z definicją określoną w § 1 ust. 1 pkt 15 ww. Zasad⁴⁹. Ponadto ich wynagrodzenie określone w umowie nie zawiera kosztów podróży, w tym diet.

(akta kontroli tom I str. 11-13, 324-390, 392-393, 397-398)

2.5. W latach 2014-2020 (I półrocze) Oddział dokonał zakupów o wartości 74 660,3 tys. zł. Na podstawie Pzp zrealizowano zakupy na kwotę 5 905,4 tys. zł (7,9% zakupów ogółem), z tego 73,7% w trybie przetargu nieograniczonego (m.in. usługi ochrony, sprzątnięcia, reklamowe, emisji, modernizacja oświetlenia i systemu instalacji przeciwpożarowej), a 26,3% w trybie z wolnej ręki (dostawa i dystrybucja energii elektrycznej, dostawa energii cieplnej). Zamówienia wyłączone ze stosowania Pzp wyniosły 68 755,8 tys. zł (92,1% zakupów ogółem), w tym udzielone na podstawie art. 4 pkt 3 Pzp na kwotę 58 191,7 tys. zł dotyczyły zakupów związanych z produkcją audycji, a udzielone na podstawie art. 4 ust. 8 Pzp na kwotę 10 564,1 tys. zł dotyczyły pozostałych zakupów o wartości nieprzekraczającej wyrażonej w złotych równowartości 30 tys. euro.

(akta kontroli tom I str. 228, tom III str. 182)

Analiza czterech zamówień publicznych⁵⁰ udzielonych w trybie przetargu nieograniczonego na kwotę 1 100 tys. zł wykazała w szczególności, że:

- przedmiot zamówienia został określony zgodnie z art. 29-35 Pzp,
- wyboru najkorzystniejszej oferty dokonano na podstawie kryteriów oceny ofert określonych w ogłoszeniu o zamówieniu i specyfikacji istotnych warunków zamówienia, a informacje o wyborze najkorzystniejszej oferty przekazano wykonawcom i opublikowano zgodnie z art. 92 ust. 1 i 2 Pzp;
- postępowania były właściwie udokumentowane,
- umowy zostały zawarte w terminie określonym przepisem art. 94 ust. 1 Pzp, a ich treść była zgodna ze złożonymi ofertami,
- umowy zostały terminowo zrealizowane, zamawiający dokonał odbioru przedmiotu umowy, zapłaty dokonano zgodnie z warunkami określonymi w umowach,
- przy udzielaniu zamówień przestrzegano – z wyjątkiem jednego przypadku – uregulowań określonych w Zasadach uzp. We wniosku o wyrażenie zgody na wszczęcie postępowania o udzielenie zamówienia na dostawę ściany wizyjnej o wartości szacunkowej 182,9 tys. zł netto (225 tys. zł brutto) błędnie wskazano, że zamówienie nie dotyczy zakupu środka trwałego o wartości przekraczającej równowartość 30 tys. euro i nie wnioskowano do Zarządu Spółki o wystąpienie

⁴⁸ Dz. U. z 2013 r. poz. 167.

⁴⁹ Według § 1 ust. 1 pkt 15 Zasad organizacji podróży służbowych, współpracownik to osoba fizyczna prowadząca lub nieprowadząca działalności gospodarczej, związana ze Spółką stosunkiem cywilnoprawnym.

⁵⁰ Zamówienie udzielone na: wykonanie usługi emisji programu oraz usługi w zakresie zadań inspektora emisji programu (umowa zawarta 23 listopada 2018 r.), zawarcie umowy ramowej na świadczenie usług handlowych sprzedaży ofert OTVL (umowa z 7 maja 2018 r.); dostawę ściany wizyjnej (umowa z 22 listopada 2018 r.), modernizację instalacji oświetleniowej w Budyńku Zespołu Studiów (umowa z 12 listopada 2019 r.).

do Walnego Zgromadzenia TVP S.A. o wyrażenie zgody na nabycie ww. środka trwałego.

(akta kontroli tom I str. 7-11, 16-20, 24-27, 28-48, 73-106)

Analiza sześciu postępowań o zamówienie publiczne udzielonych z wyłączeniem Pzp na kwotę 875,8 tys. zł⁵¹ wykazała, że postanowienia umów zabezpieczyły interesy TVP S.A., a płatności regulowane były po wykonaniu i odbiorze przedmiotu umów. Wyboru wykonawców dokonano z zachowaniem trybu konkurencyjnego, zgodnie z uregulowaniami określonymi w Instrukcji udzielania zamówień publicznych wyłączonych spod przepisów ustawy, stanowiącej zał. nr 5 do Zasad uzp. W jednym przypadku (dotyczącym wynajmu sprzętu oświetleniowego wraz z obsługą) realizację zadań określonych w umowie rozpoczęto przed uzyskaniem zgody Prezesa Zarządu Spółki TVP S.A. na jej zawarcie.

Umowy o udzielenie zamówienia publicznego zostały zarejestrowane w systemie informatycznym.

(akta kontroli tom I str. 10-11, 21-23, 49-72, 107-154)

2.6. W latach 2014-2020 (I półrocze) Oddział zlecił podmiotom zewnętrznym wykonanie usług produkcyjnych (m.in. dziennikarskich, montażowych, operatora obrazu i dźwięku, charakteryzatorskich, scenograficznych) na kwotę ogółem 40 230,8 tys. zł. Liczba obowiązujących w tym zakresie umów wynosiła od 287 w 2014 r. do 470 w 2018 r.

Analiza trzech umów⁵² na kwotę ogółem 320,0 tys. zł wykazała, że w umowach prawidłowo zabezpieczono interes TVP S.A., w szczególności przewidziano kary za nienależyte wykonanie umów. Wynagrodzenie ustalono w wysokości określonej w specyfikacji, zatwierdzonej przez zamawiającego, w kwotach wynegocjowanych na podstawie planowanych kosztorysów. Prowadzona dokumentacja rozliczeniowa pozwalała na zweryfikowanie przez OTVL wykonania zadań i dokonanie płatności wynikającej z faktury.

(akta kontroli tom I str. 10-11, 156-183, 203-204)

W okresie objętym kontrolą Oddział zawarł 229 umów na wynajem sprzętu na cele produkcyjne na kwotę 3 154,1 tys. zł. Spośród tych umów, 66 dotyczyło wynajmu agregatu prądotwórczego na łączną kwotę 31,8 tys. zł, 42 – zestawów montażowych na łączną kwotę 26 tys. zł, 32 – sprzętu oświetleniowego na łączną kwotę 2 830,1 tys. zł, 23 – kamery z osprzętem na łączną kwotę 110,1 tys. zł. Szczegółowa analiza czterech wybranych umów/ zamówień na wypożyczenie sprzętu na kwotę ogółem 476,6 tys. zł⁵³ wykazała, że wypożyczony sprzęt nie figurował w ewidencji środków trwałych będących w dyspozycji Oddziału.

(akta kontroli tom I str. 22-23, 126-154, 205-222, 386-387, 389-391, 395-396)

⁵¹ Usługi w zakresie napraw i konserwacji maszyn elektrycznych, instalacji i aparatury i podobnych urządzeń (umowa z 15 marca 2018 r.), usługi odbioru odpadów komunalnych (umowa z 4 marca 2020 r.), zakup kranu kamerowego (umowa z 1 kwietnia 2020 r.); zakup zestawu wzmacniaczy rozdzielczych (umowa z 2 września 2019 r.); modernizacja węża ciepłego tryfunkcyjnego mieszczącego się w budynku TVP S.A. Oddział Terenowy w Lublinie (umowa z 29 czerwca 2020 r.); wynajem sprzętu oświetleniowego wraz z obsługą do audycji Jeden z dziesięciu (umowa z 12 marca 2019 r.).

⁵² Na wykonanie zdjęć operatorskich kamerą telewizyjną do audycji produkowanych przez OTVL (umowa z 11 grudnia 2018 r.), montaż audycji telewizyjnych (umowa z 26 czerwca 2017 r.), scenariusz i realizacja dziennikarska, dokumentacja dziennikarska, współpraca autorska, wybór materiałów archiwalnych, nadzór redakcyjny audycji, prezydent audycji informacyjnych oraz innych audycji produkowanych przez TVP (umowa z 8 lipca 2016 r.).

⁵³ Wynajem sprzętu oświetleniowego wraz z obsługą do audycji „Jeden z dziesięciu” (w okresie od 5 lutego do 31 grudnia 2019 r.), generatora przegoźnego do transmisji meczu (19 kwietnia 2019 r.), agregatu prądotwórczego do transmisji mszy świętej (15 października 2017 r.) oraz ramienia kamerowego z głowicą wraz z obsługą do rejestracji teatru telewizji w Ośrodku Praktyk Teatralnych Gardzienice (17-19 czerwca 2018 r.).

2.7. W okresie objętym kontrolą zrealizowano 22,6 tys. produkcji na kwotę 60 223,8 tys. zł, tj. rocznie od 3,1 tys. produkcji w 2014 r. (8 079,6 tys. zł) do 3,8 tys. w 2019 r. (11 132,2 tys. zł), a w I półroczu 2020 r. – 1,8 tys. produkcji na kwotę [...]*. Koszty produkcji stanowiły od 49,9% kosztów działalności Oddziału w 2014 r. do 57,4% w 2019 r. (w I półroczu 2020 r. – [...]*)

Wykonano 21 koprodukcji, których koszty wyniosły 3 382 tys. zł, z tego poniesione przez OTVL – 917,8 tys. zł. Koszty reklamy i sponsoringu wyniosły [...]*, a przychody z tego tytułu [...]*. Nie zlecano realizacji produkcji innym podmiotom.

Analiza pięciu koprodukcji⁵⁴ wykazała, że:

- dwie koprodukcje zostały zrealizowane na zamówienie anten ogólnopolskich (TVP2 i TV Historia). Porozumienia produkcyjne zawarto z zachowaniem terminów określonych w Instrukcji określającej procedury i standardy produkcyjne obowiązujące w TVP S.A.⁵⁵ W pozostałych przypadkach produkcje zrealizowano na potrzeby OTVL;
- w umowach z koproducentami określono m.in. warunki realizacji audycji, koszty produkcji, w tym wkład koproducenta i TVP S.A., wartość nabywanych przez strony umowy praw autorskich, podział pól eksploatacji audycji na terenie Polski i za granicą. Koszty produkcji określono w wysokości od 28,7 tys. zł do 360 tys. zł. Wkład koproducenta (finansowy i rzeczowy) wynosił od 39,1% do 83,3% kosztów ogółem, wkład TVP (rzeczowy) obejmował głównie koszty sprzętu i honorariów. Udział TVP S.A. w prawach autorskich ustalono proporcjonalnie do wysokości udziału w kosztach produkcji;
- audycje były zarejestrowane w systemie ROPAT, a nadanie identyfikatora ID nastąpiło zgodnie z Instrukcją;
- w dokumentacji badanych audycji nie było protokołu kolaudacji/ odbioru audycji. Według Dyrektora Oddziału, ostateczny kształt produkcji został zaakceptowany przez strony przed skierowaniem do emisji;
- wszystkie koprodukcje zostały rozliczone zgodnie z zawartymi umowami. W czterech przypadkach koszty realizacji audycji były niższe od planowanych. Koszty audycji [...]* wyniosły 362,3 tys. zł i były o 2,3 tys. zł (tj. o 0,6%) wyższe od planowanych, co wynikało głównie z poniesienia przez OTVL kosztów składek na ubezpieczenia od wynagrodzeń osób zaangażowanych w produkcję oraz podatku od towarów i usług niepodlegającego odliczeniu. Koproducenti wnieśli wkład finansowy w wysokości określonej zgodnie z postanowieniami zawartych umów.

(akta kontroli tom I str. 14-15, 229-303, tom II str. 283, 293)

2.8. W okresie objętym kontrolą działalność związana z gospodarką finansową i majątkową Oddziału nie była przedmiotem kontroli ani audytu. Zgodnie z wyjaśnieniem Dyrektora OTVL, przeprowadzane były przez Biuro Controllingu i Restrukturyzacji bieżące kontrole (comiesięczne) wykonania planu ekonomiczno-finansowego Oddziału.

(akta kontroli tom II str. 295-296, 301)

Stwierdzone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następujące nieprawidłowości:

⁵⁴ [...]* (2020 r.), [...]* (2019 r.), [...]* (2016 r.), [...]* (2017 r.), [...]* (2018 r.).

⁵⁵ Tj. § 18 Instrukcji, stanowiącej załącznik do uchwały nr 370/2014 Zarządu Spółki TVP S.A. z dnia 6 sierpnia 2014 r., ze zm. i § 14 Instrukcji, stanowiącej załącznik do uchwały nr 788/2018 Zarządu TVP S.A. z dnia 20 grudnia 2018 r.

1. Przed wszczęciem postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na zakup ściany wizyjnej (videowall) o szacunkowej wartości netto 182 926,83 zł (tj. 42 425,69 euro), brutto 225 000 zł (tj. 51 161,94 euro) nie uzyskano zgody Walnego Zgromadzenia TVP S.A. na zakup środka trwałego o wartości przekraczającej równowartość 50 tys. euro (z podatkiem od towarów usług).

Do wniosku OTVL z dnia 4 lipca 2018 r. o wyrażenie zgody na wszczęcie postępowania o udzielenie zamówienia na zakup ściany wizyjnej (videowall), skierowanego do Prezesa Zarządu Spółki TVP S.A., załączono m.in. projekt pisma okólnego, w którym (w § 1 ust. 3) wskazano, że w zakres przedmiotu zamówienia nie wchodzi składnik aktywów trwałych o szacunkowej wartości jednostkowej przekraczającej równowartość kwoty 30 000 euro (z podatkiem od towarów i usług).

Według § 28 ust. 3 pkt 4 Statutu Spółki TVP S.A.⁵⁶, zgody Walnego Zgromadzenia wymaga m.in. nabycie składników aktywów trwałych o wartości przekraczającej równowartość kwoty 50.000 euro. Zgodnie z § 1 ust. 7 Zasad uzp, nabycie składników aktywów trwałych, których wartość przekracza wyrażoną w złotych równowartość kwoty 30 000 euro albo 50 000 euro (z podatkiem od towarów i usług) wymaga uchwały Zarządu Spółki oraz uzyskania zgody odpowiednio Rady Nadzorczej TVP S.A. albo Walnego Zgromadzenia TVP S.A. Z wnioskiem do Zarządu Spółki o wystąpienie o zgodę odpowiednio Rady Nadzorczej TVP S.A. albo Walnego Zgromadzenia TVP S.A. występuje, przed wszczęciem postępowania, dyrektor jednostki organizacyjnej właściwej ze względu na przedmiot zamówienia.

Wartość umowy z wykonawcą wyniosła 148 419,15zł netto (182 555,55 zł brutto), a zakup został ujęty w księgach jako środek trwały.

Dyrektor OTVL wyjaśnił, że większość postępowań realizowanych przez Oddział to usługi bądź dostawy, w tym energii cieplnej lub elektrycznej, w zakresie których nie występuje składnik aktywów trwałych. W dokumentach dotyczących tych postępowań jest zapis „W zakres przedmiotu zamówienia publicznego nie wchodzi składnik aktywów trwałych”. W przedmiotowym wzorze pisma okólnego w § 1 ust. 3, omyłkowo pozostawiono taki zapis. Jest to nieumyślna pomyłka, która spowodowała, że nie została dopełniona procedura określona w § 1 ust. 7 Zasad.

(akta kontroli tom I str. 10-11, 19-20, 28-48, tom II str. 9, 295, 300)

2. Nie sporządzano protokołów kolaudacji/ odbioru redakcyjnego objętych kontrolą audycji.

Zgodnie z § 4 umów zawartych z koproducentami audycji, odbiór audycji następuje na przeglądzie kolaudacyjnym. Według § 28 ust. 7, 10, 11 Instrukcji określającej procedury i standardy produkcyjne, obowiązujące w TVP S.A., stanowiącej załącznik nr 1 do uchwały nr 788/2018 Zarządu Spółki TVP S.A. z dnia 20 grudnia 2018 r. oraz § 38 ust. 7, 10, 11 poprzednio obowiązującej Instrukcji, stanowiącej załącznik nr 1 do uchwały nr 370/2014 Zarządu Spółki TVP S.A. z dnia 6 sierpnia 2014 r., ze zm., obowiązkowi kolaudacji podlegają m.in. wybrane na podstawie decyzji dyrektora zamawiającego filmy dokumentalne, reportaże, audycje cykliczne o charakterze rozrywkowym, publicystycznym i edukacyjnym; efektem pracy komisji kolaudacyjnej jest protokół. Audycje niepodlegające obowiązkowi kolaudacji przyjmowane są przez zamawiających w drodze odbioru redakcyjnego, połączonego z podpisaniem protokołu odbioru redakcyjnego. Wzór protokołu kolaudacji/ odbioru redakcyjnego określony został w zał. nr 6 do Instrukcji wprowadzonej uchwałą nr 788/2018 i nr 17 do Instrukcji wprowadzonej uchwałą nr 370/2014.

Dyrektor OTVL wyjaśnił, że emisja audycji i fakt jej rozliczenia świadczy o tym, że obie strony koprodukcji musiały zaakceptować kształt audycji. Strony zgodnie

⁵⁶ Tekst jednolity przyjęty uchwałą nr 62/IX/2017 Rady Nadzorczej Spółki TVP S.A. z dnia 29 maja 2017 r.

zaakceptowały treść audycji, jednak Oddział nie posiada protokołów odbioru/kolaudacji.

(akta kontroli tom I str. 14-15, 234-239, 295-296, 298, 323)

3. Realizację umowy nr 463253 na kompleksową usługę polegającą na wynajmie sprzętu oświetleniowego wraz z obsługą do audycji „Jeden z dziesięciu” w okresie od 5 lutego do 31 grudnia 2019 r. rozpoczęto przed uzyskaniem zgody Prezesa Zarządu Spółki TVP S.A. na zawarcie tej umowy. Pismo okólne Prezesa Zarządu Spółki nr 47/2019 w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie umowy wydane zostało 12 marca 2019 r. W tym też dniu Zarząd Spółki udzielił Dyrektorowi OTVL pełnomocnictwa szczególnego do zawarcia umowy.

Na umowie wskazana została data zawarcia 1 lutego 2019 r., którą aneksem z dnia 16 listopada 2020 r. zmieniono na 12 marca 2019 r. Dyrektor Oddziału wyjaśnił, że uzupełniając umowę, po otrzymaniu pełnomocnictwa z dnia 12 marca 2019 r., pomyłkowo wpisano datę 1 lutego 2019 r., z samej treści umowy, w której przywołane jest ww. pełnomocnictwo, wynika, że doszło do nieumyślnego wpisania niewłaściwej daty.

W okresie od 5 lutego do 11 marca 2019 r. zrealizowano dwa nagrania audycji, tj. w dniach: 6-9 lutego 2019 r. oraz 27 lutego – 2 marca 2019 r. Faktury za wynajęcie i obsługę sprzętu do tych audycji z dnia: 9 lutego 2019 r. (30 627 zł) i 2 marca 2019 r. (37 638 zł) zostały zapłacone przez TVP S.A. 24 kwietnia 2019 r.

Dyrektor OTVL wyjaśnił, że w celu zapewnienia odpowiedniego zaplecza sprzętowego, w trybie przewidzianym w uchwale Zarządu nr 514/2019, tj. na platformie zakupowej, Oddział dokonał wyboru wykonawcy, który miał świadczyć kompleksowe usługi wynajmu sprzętu oświetleniowego wraz z obsługą. Na platformie zostały ustalone wszystkie warunki współpracy, łącznie z ceną za dzień zdjęciowy oraz harmonogramem produkcji. Pomimo braku pisemnej umowy, gdyż odpowiednio wcześniej nie uzyskano pełnomocnictwa szczególnego do jej zawarcia, Oddział zdecydował na uruchomienie produkcji z uwagi na ustalony ze współorganizatorem oraz zawodnikami harmonogram, którego zmiana wiązałaby się z nieplanowanymi dodatkowymi kosztami. Jednocześnie wystąpiliśmy o zgodę Zarządu na zawarcie umowy i w konsekwencji pełnomocnictwo szczególne do jej zawarcia.

(akta kontroli tom I str. 22-23, 126-154, 386-391, 395-396)

4. Oddział nie sporządził planów rzeczowo-finansowych podróży służbowych na lata 2019-2020.

Według § 2 ust. 3 Zasad organizacji podróży służbowych, stanowiących załącznik do uchwały nr 189/2017 Zarządu Spółki TVP S.A. z dnia 30 marca 2017 r., podróże służbowe realizowane są na podstawie planu rzeczowo-finansowego danej jednostki organizacyjnej na dany rok. Dyrektor jednostki organizacyjnej odpowiada za realizację podróży służbowych zgodnie z planem rzeczowo-finansowym tej jednostki. Plany rzeczowo-finansowe przekazywane są do właściwej komórki organizacyjnej ds. podróży służbowych niezwłocznie po zatwierdzeniu planu ekonomiczno-finansowego Spółki na dany rok.

Dyrektor OTVL wyjaśnił, że nie sporządzano planów rzeczowo-finansowych podróży służbowych na lata 2019-2020, gdyż nie były one wymagane. W latach poprzednich plany były tworzone wyłącznie na polecenie Centrali. Ponadto corocznie tworzony jest plan ekonomiczno-finansowy Oddziału, w którym jedną z pozycji jest koszt delegacji służbowych krajowych i zagranicznych dla pracowników i współpracowników, uwzględniający diety, koszty przejazdu oraz noclegi.

(akta kontroli tom I str. 11-13, 326-330, 397-398)

OCENA CZĄSTKOWA

Gospodarka finansowa Oddziału prowadzona była w sposób celowy, a umowy z dostawcami i usługodawcami odzwierciedlały rzeczywiste potrzeby OTVL. Stwierdzone nieprawidłowości dotyczyły głównie zakupu środka trwałego o wartości przekraczającej równowartość 50 tys. euro bez uzyskania zgody Walnego Zgromadzenia TVP S.A. oraz niesporządzania protokołów kolaudacji/odbioru redakcyjnego audycji, a także rozpoczęcia realizacji jednej umowy przed uzyskaniem zgody Prezesa Zarządu Spółki TVP S.A. na jej zawarcie.

IV. Uwagi i wnioski

Wnioski

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy o NIK, przedstawia następujące wnioski:

1. Prowadzenie ksiąg obiektów budowlanych zgodnie z zasadami wynikającymi z rozporządzenia z 29 października 1998 r. i rozporządzenia z 3 lipca 2003 r.
2. Wykonywanie wszystkich przeglądów okresowych obiektów budowlanych wymaganych przepisami ustawy Prawo budowlane.
3. Terminowe rejestrowanie zawieranych umów najmu w centralnym rejestrze umów.
4. Dokonywanie rozliczeń w zakresie eksploatacji samochodów służbowych zgodnie z Zasadami ustalonymi przez Zarząd Spółki, a także wdrożenie rozwiązań wewnętrznych, w zakresie nieustalonym w tych Zasadach, zapewniających możliwość sprawowania rzetelnego nadzoru nad prawidłowością i kosztami korzystania z samochodów służbowych, w szczególności związanymi ze zużyciem paliwa.
5. Nabywanie środków trwałych zgodnie z Zasadami udzielania zamówień publicznych, po uzyskaniu zgody odpowiednich organów TVP S.A.
6. Przestrzeganie zasad dotyczących dokumentowania odbioru audycji, wynikających z Instrukcji określającej procedury i standardy produkcyjne.
7. Realizowanie umów na wynajem sprzętu do audycji po uzyskaniu zgody na ich zawarcie i po ich podpisaniu.
8. Sporządzanie planów rzeczowo-finansowych podróży służbowych zgodnie z obowiązującymi Zasadami organizacji podróży służbowych w TVP S.A.

Uwagi

Najwyższa Izba Kontroli nie formułuje uwag.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Prawo zgłoszenia zastrzeżeń

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do Dyrektora Delegatury NIK w Lublinie. Prawo zgłaszania zastrzeżeń, zgodnie z art. 61b ust. 2 ustawy o NIK, nie przysługuje do wystąpienia pokontrolnego zmienionego zgodnie z treścią uchwały w sprawie zastrzeżeń.

Obowiązek poinformowania NIK o sposobie wykonania wniosków

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK należy poinformować Najwyższą Izbę Kontroli, w terminie 21 od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykonania wniosków pokontrolnych oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Lublin, 10 grudnia 2020 r.

Kontrolerzy:
Katarzyna Typiak
Doradca ekonomiczny

Dyrektor
Delegatury Najwyższej Izby Kontroli
w Lublinie
Edward Lis

.....
podpis

Wojciech Szukała
główny specjalista kontroli państwowej

.....
podpis

.....
podpi

* Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Lublinie wyłączyła z publikacji fragmenty wystąpienia pokontrolnego na podstawie art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 2176), w związku z objęciem tych fragmentów tajemnicą przedsiębiorstwa przez i na rzecz Telewizji Polskiej S.A. Oddział Terenowy w Lublinie.